

Program vydala
Divadelní společnost
Petra Bezruče, s. r. o.
ke třetí premiéře
sezony 2002 - 2003.
Práva k provozování díla
zastupuje AURA-PONT Praha.

Textovou část připravil
Martin Režný.
Fotografie Radovan Štátný
a archiv.
Graficky upravil
Marian Siedlaczek.
Obálka s použitím návrhu
plakátu George Stojkova.
Vytiskl PROprint, s. r. o.,
Český Těšín.
Plakát George Stojkov
a Studio CMYK.

Divadlo Petra Bezruče
provozuje Divadelní
společnost Petra Bezruče.
Ředitel: Jiří Krejčí
Umělecký šéf:
Janusz Klimsza.

Zřizovatelem Divadla
Petra Bezruče
je Magistrát města Ostravy.

www.bezrucic.cz

Ann Reynolds
Moira Buffini

jordan

Ann Reynolds
Moira Buffini

jordan

Překlad a režie: Janusz Klimsza

Scéna a kostýmy: Marta Roszkopfová a Janusz Klimsza

V roli Shirley:

Markéta Viktorová

Vedoucí obchodního oddělení: Tomáš Suchánek

Inspice a nápověda: Tereza Dubová

Světla: Jiří Kos | Zvuk: Míchal Cisořský

Rekvizity: Soňa Matějková | Garderoba: Jana Lhotská

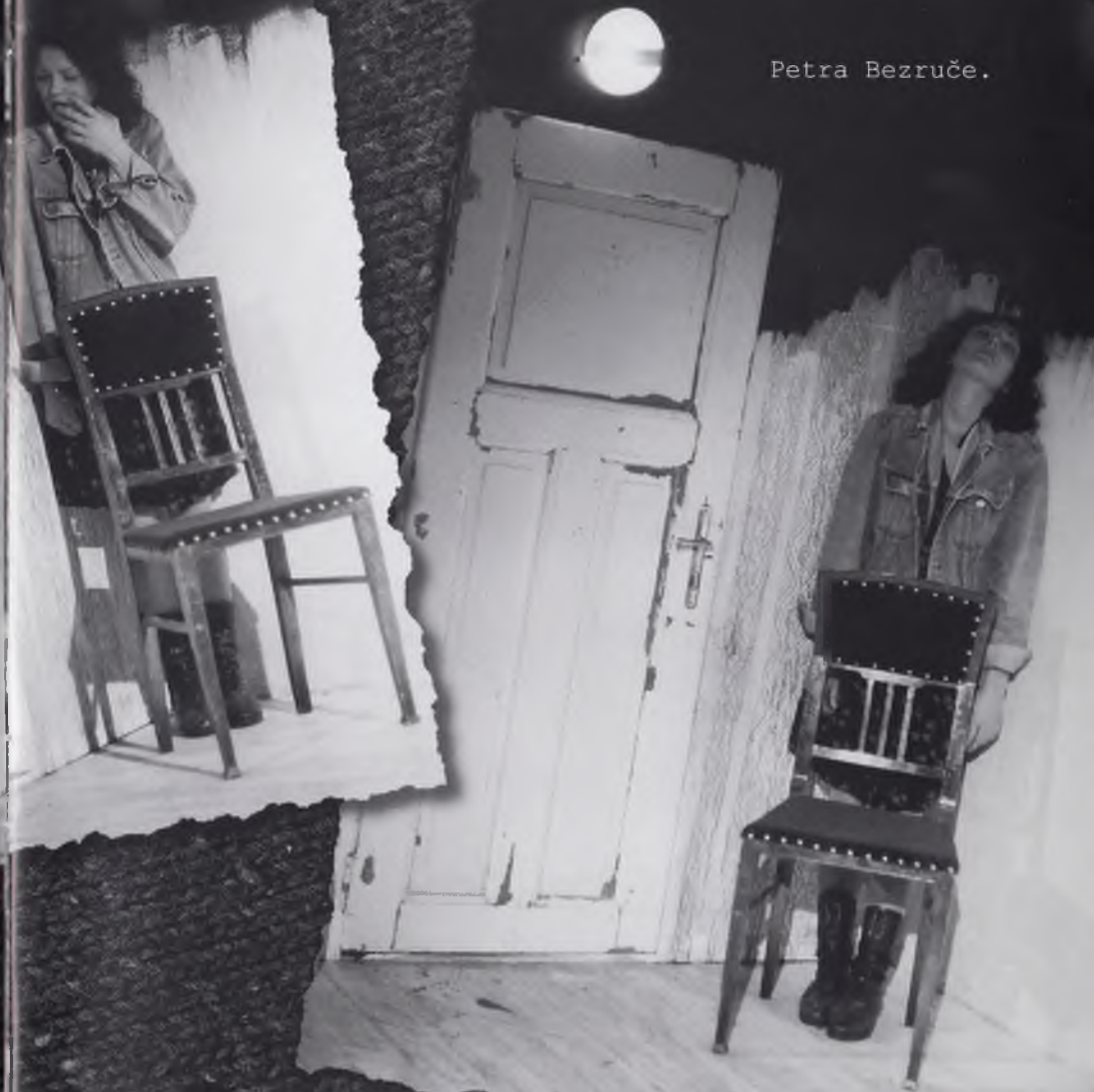
Vlásenky: Dana Zajíčková | Šéf výroby: Bedřich Losovský

Jevištní mistr: Jaroslav Vrzal | Propagační výtvarník: Jarda Horský

Premiéra 25. října v 19.00 hodin

v Márnici Divadla

Petra Bezruč.

Přicházejí okamžiky, kdy na mě doléhá jakýsi neurčitý pocit očekávání, jako by tam pod povrchem mého chápání bylo cosi, co čeká na mé prozření. Je to stejně dráždivý vjem, jako když se už téměř dokážeš rozpomenout na nějaké zapomenuté jméno, ale ještě ho úplně nemáš. Cítím to, když myslím na člověka, na stopy evoluce naznačené odstraněním zubů moudrosti, zúžením čelistí, které už nemusí přežvykovat tak tuhou stravu jako dříve, postupnou ztrátu ochlupení na lidském těle, přizpůsobením lidského oka drobnému tisku; rychlý barevný pohyb dvacátého století. Tento pocit se dostaví, nejasný a mlhavý, když přemýšlím o prodlouženém dospívání našeho druhu, na rituály zrození, manželství a smrti, na všechny primitivní, barbarské ceremoniály upravené pro moderní časy. Skoro si myslím, že ta iracionální prapůvodní čistota byla lepší. Ach, něco tam je, něco na mě čeká. Možná že jednoho dne prozřu a uvidím odvrácenou stranu tohoto velkolepého groteskního vtipu. A pak se zasměju. A pak se dozvím, co je to život.

Nebylo by nakonec lepší
vzdát se tomu
reprodukčnímu cyklu,
tě jednoduše,
utěšující přítomnosti
muže v domě?

SALVIA PLATHOVÁ - DENÍK

Vždyť oko lidské
nezná spravedlnosti:
nic neutrpěv,
mnohý s prvým pohledem
už nenávidí,
aniž pozná
nitro dřív.

EURIPIDES: MEDEIA

A když to řekl,
zvolal silným hlasem:
Lazare, pojď ven!
Člověk,
který byl mrtev,
vyšel s nohama
a rukama ovázanýma obinadly
a jeho tvář
byla ovázána látkou.
Ježíš jim řekl:
Rozvažte ho
a ať jde.

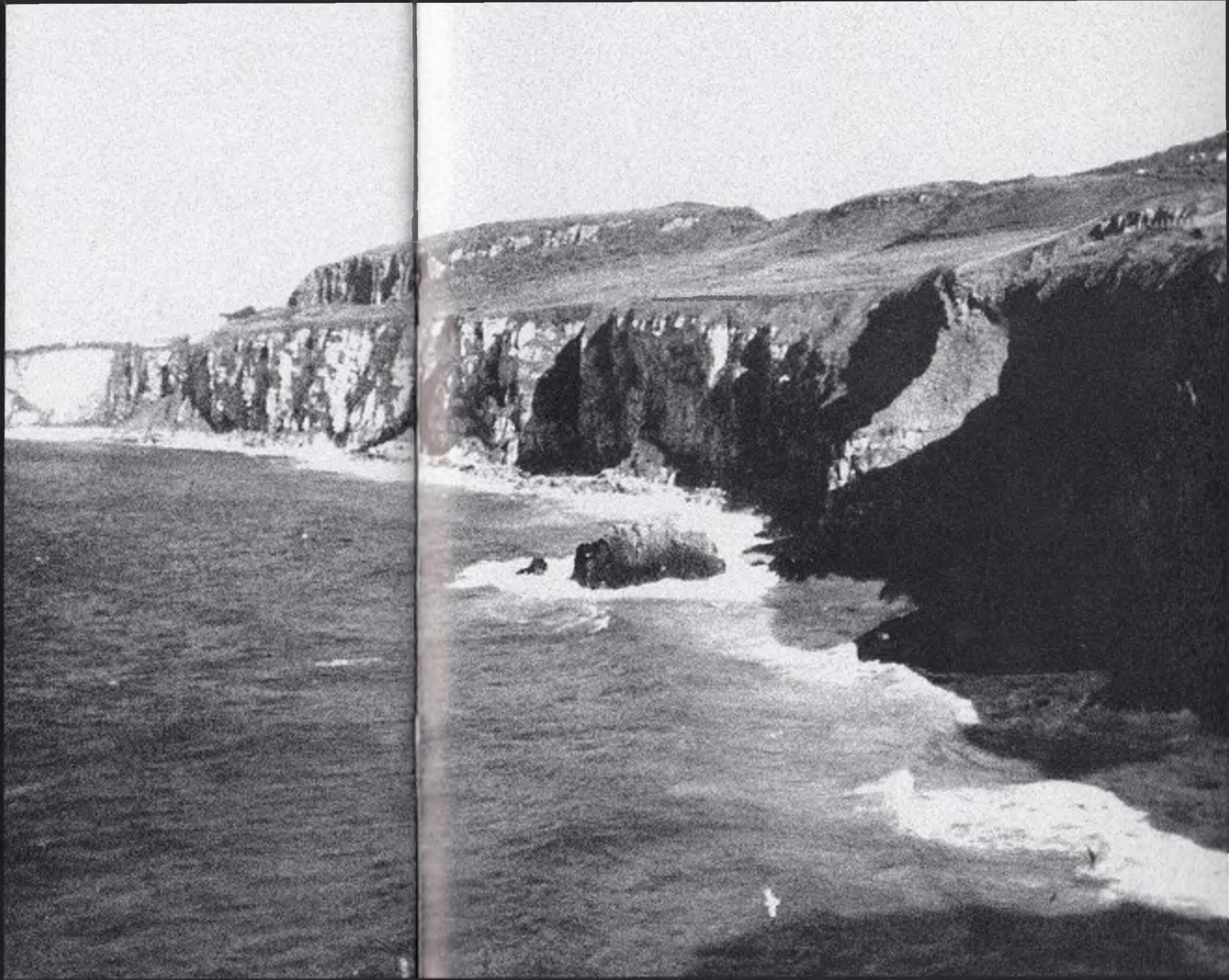
JAN 11:43, 44

Uvnitř
jsem celá napjatá
aby ti někdo
něco neudělal.
Chodili jsme
na konec pláže
a koukali na moře.
Milovals vlny.
Já je taky milovala,
ten šum,
tichej,
jednotvárněj šum.
Jako dech.
I tedka slyším
ten zvuk.
V noci
je to jediný,
co mě může
zklidnit.

ANN REYNOLDSOVÁ: JORDAN

Vězení!
Vězení!
Vězení,
žaláře, požehnaná místa,
kde je zlo nemožné,
neboť to jsou křižovatky
veškerého prokletí světa.

JEAN GENET — BALKÓN

